

ବିଶ୍ୱ ପାଣିପାଗ ସଂଗଠନର ଚେତାବନୀ

ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହେବ ଦୁର୍ନିଆର ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ଆଉ ମାତ୍ର ୮୦ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୧୦୦ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ଚଳିଥିବା ପ୍ରକୃତି ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହେବ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର। ଏନେଇ ନିକଟ ଅତୀତରେ ନୂଆ ରିପୋର୍ଟ ଜାରି କରିଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱ ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ (ଡବ୍ଲ୍ୟୁଏମ୍‌ପି)। ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଯେଉଁ ତୁଟଗଡ଼ିରେ ସମୁଦ୍ର ଜଳସ୍ତର ବଢ଼ୁଛି, ସେହି ସେପରି ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଜାରି ରୁହେ ତେବେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶିଯିବ। ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ମୁମ୍ବାଇ, ବାକା, ସାଂଘାଲି, ଲକ୍ଷନୂ, ନ୍ୟୁୟାର୍କ ସମେତ

ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ସହର ଉପରେ ବିପଦ ଘେରି ରହିଛି। ଗ୍ଲୋବାଲ ୱାଟର୍ ଯୋଗୁଁ ଲଗାତାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ସମୁଦ୍ର ଜଳସ୍ତର। ଯାହା ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଉଛି। ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ବିଶ୍ୱ ତାପମାତ୍ରା ୧.୫ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍‌ରେ ସୀମିତ ରୁହେ, ତେବେ ଆଗାମୀ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମୁଦ୍ର ପତନ ୨ ରୁ ୩ ମିଟର ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ଯଦି ଏହା ଗ୍ଲୋବାଲ ୱାଟର୍ ୨ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍‌କୁ ସୀମିତ କରିବାରେ ସଫଳ ହେବା, ତେବେ ସମୁଦ୍ର ଧରଣର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠିବ। ସେହିପରି

ଯଦି ଗ୍ଲୋବାଲ ୱାଟର୍ ୫ ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚେ, ତେବେ ୨ ହଜାର ବର୍ଷରେ ସମୁଦ୍ର ୧୯ ରୁ ୨୨ ମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠିବ। ଡବ୍ଲ୍ୟୁଏମ୍‌ପି ଅନୁଯାୟୀ, ସମୁଦ୍ର ଜଳସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି

ପାଇଲେ କେବଳ ଛୋଟ ଦ୍ୱୀପ ନୁହେଁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ଜନବହୁତ ଦେଶମାନଙ୍କରେ। ଏହାପରେ ୯୦ କୋଟିରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜନସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ। ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ର ଜଳସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ହେତୁ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତି ୧୦ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଜୀବନ ଅପୂର୍ବିତାରେ ତ୍ୟାଗ କରିବେ। ଏହି ବିପଦ କେବଳ ଗରିବ ତଥା ବିକାଶଶୀଳ ଦେଶ ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ ନୁହେଁ ବରଂ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହରର ଅଧିକ ବିପଦରେ ପଡ଼ିବ। ତେବେ ରିପୋର୍ଟ

ଅନୁଯାୟୀ, ବିପଦ ପ୍ରାଣରେ ରହିଛି ସାଂଘାଲି, ବାକା, ବ୍ୟାଙ୍ଗକକ, ଜାକର୍ତ୍ତା, ମାୟାଗୋ, ନାଗୋସ, କାହିରା, ଲକ୍ଷନୂ, କୋପେନହାଗେନ, ନ୍ୟୁୟାର୍କ ଲସ୍ ଏଞ୍ଜେଲ୍ସ, ଟ୍ୟୁନିସ୍, ଆକ୍ସର୍ସ, ସିଡ଼ନି, ଲଣ୍ଡନ ଓ ଭାରତର ମୁମ୍ବାଇ ପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ସହର। ତେବେ ଗ୍ଲୋବାଲ ୱାଟର୍ ପାଇଁ ଡବ୍ଲ୍ୟୁଏମ୍‌ପି ରିପୋର୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି। ଡବ୍ଲ୍ୟୁଏମ୍‌ପି ରିପୋର୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି କାଟିସ୍‌ଫର ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଗୁଡ଼େରାସ୍। ସେ ବିଶ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ସତର୍କ ଚେତାବନୀ।

ଏୟାରବସ୍ ଠାରୁ ୨୫୦ଟି ବିମାନ କିଣିବ ଟାଟା ଗ୍ରୁପ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ: ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିମାନ ତିଳ କରୁଛି ଟାଟା ଗ୍ରୁପ। ବିମାନ ନିର୍ମାଣକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଏୟାରବସ୍ ଠାରୁ ୨୫୦ଟି ବିମାନ କିଣିବାକୁ ଆଜି ଟାଟା ଗ୍ରୁପ ରୁଜ୍ଜୁ କରିଛି। ଏହି ଡିଲ୍‌ରେ ୪୦ଟି ଏମ୍‌୪୦୦ ଥାଇଟ୍‌ବଡି ଲଜା ରେଜି ବିମାନ ଏମ୍‌୪୦୦ ଓ ୨୧୦ଟି କମ୍‌ଡି ଲଜା ରହିଥିବା ବିମାନ ରହିଛି। ଏମ୍‌୪୦୦ ନେଉ ଟାଟା ବିମାନ ଗ୍ରୁପ୍‌ର ରହିବ। ଏହି ଡିଲ୍‌କୁ ଏଡିଆସିକ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଏୟାରବସ୍ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଜି ପାଉରା। ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଏହା ଏୟାରବସ୍ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଏଡିଆସିକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ। ଏୟାର ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପୁନଃଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଏୟାରବସ୍ ସହଯୋଗ କରିବ।” ଏହି ଡିଲ୍

ସମୟରେ ଭିଡିଓ କନଫରେନ୍ସ୍ ଯୋଗେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି, ଟାଟା ଗ୍ରୁପ ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଟାଟା ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜମିନନ୍ଦ୍ର ମାଜିନି ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ। ଏୟାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୋଡି ୪୭୦ଟି ବିମାନ କିଣିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥିବା ବେଳେ ଏୟାରବସ୍ ଠାରୁ ୨୫୦ଟି ବିମାନ କିଣିବ। ଏଥିପାଇଁ ୧୦୦ ବିଲିୟନ ଡଲାରରୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ। ସେହିପରି ଟାଟା ଗ୍ରୁପ୍ ଆଉ ୨୨୦ଟି ବିମାନ ବୋଇଲୁ କିଣିବ। ମାଜିନି କହିଛନ୍ତି, “ଏହି କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟ ଭାରତ-ପ୍ରାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମାଲକ୍ଷ୍ମ୍‌ସ୍” କେନ୍ଦ୍ରମତୀ କୋପିରାଦିତ୍ୟ ସିଂହା, ପାୟସ୍ ଗୋସ୍ ଓ ଟାଟା ସନ୍ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏନ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରନ ମଧ୍ୟ ଏହି ଡିଲ୍

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି କହିଛନ୍ତି, “ଭାରତ ବିମାନ ଚଳାଚଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁର୍ଗମ ସର୍ବବୃହତ୍ ଦେଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଭାରତ ଆସନ୍ତା ୧୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୨୫୫୫ ବିମାନ ଆବଶ୍ୟକ କରିବ।” ଏୟାରବସ୍‌ଠାରୁ ଏୟାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆଣିବାକୁ ଥିବା ୨୫୦ ବିମାନ ମଧ୍ୟରେ ୪୦ଟି ଚଉକ୍ତ ବିମାନ ଏମ୍‌୪୦୦ ରହିବ। ପ୍ରଥମ ଭାରତୀୟ କମ୍ପାନୀ ଭାବେ ଏୟାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏକ ବିମାନ ପରିଚାଳନା କରିବ। ପୂର୍ବରୁ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିବା ଏୟାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ୨୦୦୫ ମସିହାଠାରୁ ନୂଆ ବିମାନ କିଣିନାହିଁ। ଶେଷତର ପାଇଁ କମ୍ପାନୀ ୨୦୦୫ରେ ୧୧୧ଟି ବିମାନ କିଣିବା ଲାଗି ଅର୍ଥର ଦେଇଥିଲା।

ପ୍ରତିଦିନ ବିଦେଶୀ ଅର୍ଥର ତଥ୍ୟ ଦାଖଲ କରିବ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ବିଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ପାଣିର ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହକୁ ସରକାର କଡ଼ାକଡ଼ି କରିଛନ୍ତି। ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଏଥିପାଇଁ କଡ଼ା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। ବିଦେଶରୁ ଭାରତୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅର୍ଥ ପଠାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମେତ ଅନାମ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିବ। ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ଗୁରୁବାର ଏଥିପାଇଁ ଏସିଆରଏସ୍ (ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଇନ) ସଂପର୍କିତ କାରବାର ପାଇଁ ଏନଇଏସ୍ ଏବଂ ଆର୍ଟିକିଏସ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି। ଏସିଆରଏସ୍ ଅଧୀନରେ ବିଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ଅର୍ଥ ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ମୁଖ୍ୟ ଶାଖାର ଏସିଆରଏସ୍ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ଗ୍ରହଣ

ହେବ। ବିଦେଶୀ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଏହି ଅର୍ଥ ସ୍ୱିଫ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଏନଇଏସ୍ ଓ ଆର୍ଟିକିଏସ୍ ଜରିଆରେ ଆସିଥାଏ। ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କାରି ବିଶ୍ୱସ୍ତରେ କୁହାଯାଇଛି, ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ଯଥା ନୀତି, ଠିକଣା, ଦେଶ, ପରିମାଣ, ମୁଦ୍ରା, ଅର୍ଥ

ପଠାଇବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆଦି ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିବ। ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରାଳୟକୁ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ଆସନ୍ତା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୫ ତାରିଖରୁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ। ଏନଇଏସ୍ ଏବଂ ଆର୍ଟିକିଏସ୍ ଜରିଆରେ ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ବିଦେଶୀ ଅର୍ଥ ପଠାଉଥିବା ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ କୋର୍ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ ଓ ଅନାମ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଲାଗି ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ କହିଛି। ମୋଦି ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ ଏସିଆରଏସ୍ ସଂପର୍କିତ ନିୟମକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରାଯାଉଛି। ଆଇନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବା କାରଣରୁ ପଞ୍ଜାବପ୍ରାୟ ୨ ହଜାର ଏନଇଏସ୍ ଏସିଆରଏସ୍ ପଞ୍ଜାବପ୍ରାୟ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି।

ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ବିଶ୍ୱର ଦୃଢ଼ତା ଉଡ଼ି ସହର

ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ : ୨୦୨୨ରେ ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଉଡ଼ି ସହରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ଦୃଢ଼ତା ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି। ଲକ୍ଷନୂ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି। ନେଦରଲାଣ୍ଡର ପ୍ରସ୍ତୁତି ସଂସ୍ଥା ଟପ୍‌ପୁର ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଗ୍ରାଫିକ୍ ପୁସ୍ତକରୁ ଏହା ଜଣାଯାଇଛି। ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର ସାଫ୍ଟୱେର ୧୦ କିଲୋମିଟର ଯିବାଲାଗି ହାରାହାରି ୨୯ ମିନିଟ୍ ୧୦ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗିଛି। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଲକ୍ଷନୂର ଗ୍ରାଫିକ୍ ସବୁଠୁ ଅଧିକ। ଏଠାରେ ୧୦ କିମି ଯିବା ଲାଗି ୩୬ ମିନିଟ୍ ୨୦ ସେକେଣ୍ଡ ସମୟ ଲାଗୁଛି। ସିଟି ସେକ୍ଟର ବର୍ଗରେ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ପଛକୁ ଗ୍ରାଫିକ୍ ଭିଡ଼ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆୟତ୍ତାଣ୍ଡର ଡିଭାଇଡିଂ ରୂପାୟ, ଜାପାନର ସାପୁରୁ ଚତୁର୍ଥ, ଜର୍ମାନିର ମିଲନ ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ପୁନେ ଷଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି। କଟକ ଗ୍ରାଫିକ୍ ସମୟା ଥିବା ଭାରତର ଅନ୍ୟ ସହରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ମୁମ୍ବାଇ ରହିଛି। ଦିଲ୍ଲୀ ଉକ୍ତ ତାଲିକାର ୩୪ତମ ସ୍ଥାନରେ ଥିବାବେଳେ ମୁମ୍ବାଇ ୪୭ତମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି। କିନ୍ତୁ ମେଗ୍ରେ ଅଞ୍ଚଳ ବର୍ଗରେ ତାଲିକାରେ ତିନି ଥର ଥିବା ରହିଛି। ବୋଗୋଟାରେ ଗ୍ରାଫିକ୍ ସମୟା ସବୁଠୁ ଅଧିକ

ଥିବାବେଳେ ଏହା ପଛକୁ ମାନ୍ସିଲା, ସାପୁରୁ, ଲିମା, ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ, ମୁମ୍ବାଇ, ନାଗୋୟା, ପୁନେ, ଟୋକିଓ ଏବଂ କୁଲୋରୁ ରହିଛି। ମହାନଗର ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁରେ ୧୦ କିମି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ହାରାହାରି ୨୩ ମିନିଟ୍ ୪୦ ସେକେଣ୍ଡ ରହିଛି। ୨୦୨୦ରେ ଉକ୍ତ ତାଲିକାରେ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ଷଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ଥିବାବେଳେ ୨୦୨୧ରେ ଦଶମ ସ୍ଥାନରେ ରହିଥିଲା। ଉଲ୍ଲେଖନୀୟତା, ସହରର ବ୍ୟସ୍ତତାକୁ ସ୍ଥାନଠାରୁ ୫ କିମି ବ୍ୟାପାର୍ଶ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସିଟି ସେକ୍ଟର କୁହାଯାଇଛି। ମେଗ୍ରେ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବେ ଉଭୟ ସହର ଏବଂ ତାହାର ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଛି। ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ସିଟି ସେକ୍ଟରରେ ଯାତାଯାତ ପାଇଁ ୨୦୨୨ରେ ସବୁଠୁ ଖରାପ ଦିନ ଅକ୍ଟୋବର ୧୫ (ଶନିବାର) ଥିଲା। ସେହିଦିନ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ୧୦ କିମି ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ହାରାହାରି ୩୬ ମିନିଟ୍ ୫୦ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗିଥିଲା। ଶୁକ୍ରବାରର ସମୟା ୬ତମ ୭ତମ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାଫିକ୍ ଭିଡ଼ ସବୁଠୁ ଅଧିକ ରହିଛି। ୧୦ କିମି ପାଇଁ ହାରାହାରି ୩୬ ମିନିଟ୍ ୨୦ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗିଛି।

ଏଲ୍‌ଏସିକୁ ଯିବେ ଆଉ ୯,୪୦୦ ଯବାନ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଭାରତ-ଚୀନ ସୀମା (ଏଲ୍‌ଏସି)ରେ ଆଉ ୯,୪୦୦ ଯବାନଙ୍କୁ ପୁନଃନିୟମ କରାଯିବ। ଏଥିପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ୭ଟି ବାଟାଲିୟନ ଗଠନ କରାଯିବ। ସହିତ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ କରାଯିବ। ଏଥିସହିତ ସୀମାରେ ୪୭ଟି ନୂଆ କର୍ତ୍ତୃ ପୋଷ୍ଟ (ବିଡିପି) ଏବଂ ୧୨ଟି ଷ୍ଟେଜିଂ କ୍ୟାମ୍ପ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ। ୭ ଅତିରିକ୍ତ ବାଟାଲିୟନର ୯,୪୦୦ ଯବାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ନୂଆ ପୋଷ୍ଟ ଏବଂ ଷ୍ଟେଜିଂ କ୍ୟାମ୍ପରେ ପୁନଃନିୟମ କରାଯିବ। ଏଲ୍‌ଏସି ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସେନାର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବେଳେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ରୁଧିରୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କ୍ୟାମ୍ପିନେଟ୍ କମିଟି ବୈଠକରେ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଛି। ୨୦୨୫-୨୬ ସୁଦ୍ଧା କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସହିତ ଏହି ୭ଟି

ଅତିରିକ୍ତ ବାଟାଲିୟନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ। ଏହି ବାଟାଲିୟନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଆବାସିକ କୋଠା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଲୁହ ନିମନ୍ତେ ୧୮୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରାଯିବ। ସେହିପରି ପ୍ରତିବର୍ଷ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦରମା ଏବଂ ଚଳଣି ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ୯୬୩ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରାଯିବ। ଉଲ୍ଲେଖନୀୟତା ଯେ, ଚୀନ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଭାରତ ଏବଂ ଚୀନ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ୩୪୮୮ କିମି ପରିବ୍ୟାପ୍ତ

ଏଲ୍‌ଏସିରେ ଆକଟିବିପି ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଆକଟିବିପି ୯୦ ହଜାର ଯବାନ ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିଛନ୍ତି। ତେବେ ଏଲ୍‌ଏସି ନିକଟରେ ଚୀନ ସେନାର ବାରମ୍ବାର ହରକକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଆକଟିବିପି ଯବାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହିତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୁଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି। ସୀମାରେ ଗ୍ରାମ ବିକାଶ ପାଇଁ ୪୮୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ସୀମାରେ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ‘ଭାଇଡ଼ାଷ୍ଟ ଭିଲେଜ୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ’ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି। ବିଶେଷକରି ଦେଶର ଉତ୍ତର ଭାଗ ସୀମାରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବାକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହିକ୍ରମରେ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ୪୮୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି।

ଭାରତର ଅଫେରନ୍ତା ସ୍ଥାନ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : କଥାରେ ଅଛି ଯାହା ନାହିଁ ଭାରତେ, ତାହା ନାହିଁ ମରତେ। ଆଜି ବି ଦୁର୍ନିଆରେ ଏପରି ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ସ୍ଥାନ ରହିଛି, ଯାହା ଏବେ ବି ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ। ଭାରତରେ ଏମିତି ଅନେକ ରହସ୍ୟମୟ ସତ୍ୟ ଲୁଚି ରହିଛି ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏବଂ ସତ୍ୟତା ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଦେବ। ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏମିତି ଏକ ଭାରତର ରହସ୍ୟମୟ ଘାଟି ବିଷୟରେ କହିବୁ ଯାହା ଜାଣିଲେ ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ। ଏମିତି ଏକ ଘାଟି ଅଛି ଯାହାକୁ କେବେ କେହି ଖୋଜି ପାରି ନାହାନ୍ତି। ଯଦି କିଏ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ସେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ହଜିଯାଇଛି। ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଶଶିବାବୁ ମିଲିଛି କି ଏପରି ଏକ ଘାଟି ଅଗ୍ରଗାଳକ

ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ତିଳତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି। ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ‘ଶାଂଗରୀ-ଲା ଘାଟି’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଏହି ଘାଟିକୁ ବରମୁତା ଡ୍ରିଗ୍‌ଜା ପରି ଦୁର୍ନିଆର ସବୁଠାରୁ ରହସ୍ୟମୟ ସ୍ଥାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ବରମୁତା ଡ୍ରିଗ୍‌ଜା ହେଉଛି ଉତ୍ତର ଆଫଗାନିଷ୍ଟାନ ମହାସାଗରର ଏକ ଅଂଶ, ଯେଉଁଠାରେ ଯାଉଥିବା ଜାହାଜ ଏବଂ ବିମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯାଏ। କୁହାଯାଏ ଯେ, ‘ଶାଂଗରୀ-ଲା ଘାଟି’ର ଅନ୍ୟ ଜରତ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି। ଆସୀୟ ସାହିତ୍ୟିକ ଅଗ୍ର ଶର୍ମୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ‘ତିଳତର ରହସ୍ୟମୟ ଉପତ୍ୟକା’ରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଉପତ୍ୟକା ଆଦି ଶକରୀକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯୋଗୀ ‘ଶ୍ୟାମ ଚରଣ ଲାହିରି’ର ଗୁରୁ “ମହାଭାରତ

ବାବା” ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉପତ୍ୟକାରେ କିଛି ସିଖ୍ ଆଶ୍ରମରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି। ତିଳତର ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ‘କାଲ ବିଜ୍ଞାନ’ ପୁସ୍ତକରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣି ହେବ। ପୁସ୍ତକଟି ତିଳତର ଚାଡ଼ାଖି ମଠର ଲାଭଗ୍ରହଣରେ ରଖାଯାଇଛି। ତିଳତର ପଶ୍ଚିତ ସୁତରାଫ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ

ନିଜେ ଏହି ରହସ୍ୟମୟ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ, ସେଠାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ର ନଥିଲା, ତଥାପି ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ଆଲୋକ ଚାରିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପି ଥିଲା। ହେଲେ ଏ କଥା ଯେ କେତେ ସତ କେତେ ମିଛ ତାହା ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ। ଏହି ଉପତ୍ୟକା ତନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ

ଧ୍ୟାନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତ ସମେତ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ। ଏହି ଘାଟି ପୃଥିବୀର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଶୁଣା। ଏଥି ସହିତ ‘ଶାଂଗରୀ-ଲା ଘାଟି’କୁ ସିଖ୍‌ଗୁମ୍ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ଯାହାକି ମହାଭାରତରୁ ବାଲ୍ମିକି ରାମାୟଣ ଏବଂ ବେଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି। ସୁତରା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ରହସ୍ୟମୟ ଘାଟି ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଚୀନ ସେନା ମଧ୍ୟ ବହୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସଫଳତା ପାଇ ନଥିଲା। ଅନେକ ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯିଏ ‘ଶାଂଗରୀ-ଲା ଘାଟି’ର ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି, ସେ ଆଉ ପେଟିନାହିଁ। ଏହି ଉପତ୍ୟକା ପ୍ରକୃତରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି କିମ୍ବା ଏହାର କେବଳ ଏକ କାହାଣୀ ତାହା ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ।

ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଖୁଣ୍ଟିଆ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିନ୍ଦ ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଖୁଣ୍ଟିଆ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିନ୍ଦ ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଖୁଣ୍ଟିଆ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିନ୍ଦ ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଖୁଣ୍ଟିଆ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିନ୍ଦ ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ଖୁଣ୍ଟିଆ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିନ୍ଦ ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ବିଧିମୂଳକ ରାତି ଓ ନୀଳପରା

ଡ. ଗୋପୀନାଥ ପତିଆ
ଭାଗ-୪୭

(ପୂର୍ବପ୍ରକାଶ ଉପରେ)

ଏତେ ପରିମାଣରେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ସେ? ଯାହାହେଉ ଆଜିଠାରୁ ସେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ସବୁକିଛି। ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେ ଚାହଁଲେ ରଖିବ ନହେଲେ ପଠାଇଦେଲେ ବି ଆଉଟିଏକୋଟି ଆନନ୍ଦିତ ହେବ। ନହେଲେ ଏଭଳି ବିଶ୍ୱାସକ୍ରମିତ ମାଆଟି ପାଖରେ ତା ପିଲାମାନେ ଅପୁରୁଷିତ ହୋଇଯିବେ। ସେମାନେ ବି ପିଲା ବୟସରୁ ମାଆର ପଦା ଅନୁସରଣ କରିବେ। ଭିତରକୁ ଚାହିଁବାକୁ ସଂକୋଚ ନାହୁଁଥିଲା। କିଏ ଜାଣେ କୋଉ ଭଙ୍ଗିରେ ଥିବେ ସେମାନେ!

ପଢ଼ନ୍ତିଯିବେ। ତୁମେ ଆଉ ବୋଉ ହେବନି। ହଠାତ ଭ୍ରମ ରୂପକୁ ଚାଲିଆସି କହିଲା ମନିଷା। ନା ମୁଁ କହୁଥିଲି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନଦେଇ ମନିଷା କହିଲା- ଦେଖ, ମୁଁ ବହୁତ ଲିଭିଲାଣି ସେ ଦିଗରେ। ଦୁହେଁଯାକ ଆଉଟିଏକୋଟି ବଡ଼ହୋଇଗଲେ ମାନେ ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ ତୁମେ ଚାହିଁଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଇପାରିବ। ନହେଲେ ଏଠି ବି ଥିବୁ ଅମାୟା ପତିଆ। ରହିବାରେ କି କାମନାକୁ ମନପୁତାବକ ଜାଣିବାରେ ଅଭାବ କିମ୍ପା ଅସୁବିଧା ହେବନି। ତୁମେ ସେ ପାଇଁ ନିଃସହେଦ ରୁହ। ଯେବେ ଚାହିଁଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ

ଆସିପାରିବ। ସେମାନେ ବି ତୁମକୁ ଲାଲକ କରନ୍ତି। ଯାହାହେଲେ ବି ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମଦାତା! ସେକଥାକୁ କେହିକଣ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେବେ? ବି ସିଓର!
ତାପରେ ଗଳାଫଟାଉ ତା ରୋଷେୟାକୁ ଚାକିଲା- ମେନନ୍, ସାହେବଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କଳ୍ପଣା ନହେଲେ କୋଲୁଡ଼ିନୁ ଦେଇଯାଆ। କେୟାର ଟେକରୁ କହିଲା- ସାହେବଙ୍କ ଯତ୍ନ ତଥାପତ୍ତ ବୟସେଣ୍ଡ ସହିତ। ଅନିମେଶ୍ୱ ଚାହିଁଥିଲେ ତା ଯିବାବାଟକୁ। ଏତେ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ସେ ଅନିମେଶ୍ୱ କହିଦେଇଗଲା। ଅଥଚ ନିଜେ ବରପୁରୁଷ ସହିତ ନିର୍ଭୟ ଓ ବେଧଧକରେ ଚାଲିଗଲା। ଭାବିଲା ନିର୍ଭୟ ଚ ହେବାର ଅଛି। ଆଜିକା ଅତରଫ ଦୁହେଁ ମିଶି ଅତୀତର ପୋଷ୍ଟମର୍ଟମ୍ କରିଥାନ୍ତେ। ଉଭୟ ବହୁତ୍ୱିଏ ପରି ଉଭୟଙ୍କୁ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତେ। ଶେଷପର ପାଇଁ ପିଲା ଓ ସେମାନେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଜାଣିଥାନ୍ତେ।
ମନିଷା ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛିଲା। ଆଜି ମୁଁ କାହିଁକି କେଜାଣି ଖୁବ୍ ଦୁର୍ବଳ! ଅନିମେଶ୍ୱଙ୍କ ଆଗରେ ଏପରି ଅଭିନୟ କରିନଥିଲେ ବାହାରକୁ ଆସିପାରିନଥାନ୍ତି। ଆଉ କୌଣସି ମତେ ମୋ ଅବଶେଷ ଚାକଠାରୁ ଲୁଚାଇ ପାରିନଥାନ୍ତି।
ତୁମେ ଯଦି ତାକୁ ଏତେ ଭଲପାଅ, ତେବେ

ଫେରିଯାଉନ କାହିଁକି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ? ସେ ସୌଖ୍ୟ ଯୁବକଟି ପ୍ରଶ୍ନ କଲା।
ଏବେ ସେହି ଅସଂଭବ। ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କର ଜୀବନଶୈଳୀ ଭିନ୍ନ, ଜୀବନପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଭାଂଗା ବି ଭିନ୍ନ। କୋଉଠି ନା କୋଉଠି ଫାଟ ବାରମ୍ବାର ସୃଷ୍ଟିହେବ ଏବଂ ସୁବିଧା ପାଇଲେ ସେ ଫାଟ ଆଉଟି ବେଶା ତାର ପ୍ରଭାବ ବିଷୟ କରିବ। ମୁଁ ବ୍ୟତିଯାଇପାରିବି। ହେଲେ ସେ ପାରିବେନି। ମୋ ଭିତରେ ବି ସେ ଆଉ କାହାକୁ ଖୋଜନ୍ତି। ମୋତେ ଲାଗେ ସେ ତାଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୁଁ ନୁହେଁ କି ନଥିଲି କେବେ। କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟିହେବାକୁ ଆମେ ପ୍ରେମ ବୋଲି ମାନିନେଇ ବିବାହ କରିଥିଲୁ। ବିନା କେତେ ଖୁବ୍ ଭଲରେ ଜାଣିଥିଲୁ। ସେ ତାଙ୍କ ଆଉ ସବୁକିଛି ସୁବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଥିଲେ ମୋର ସୁବିଧା ପାଇଁ।
ହେଲେ ମୁଁ କୋଉ ପାରିଲି? ମୋ ପାଦ ପୂର୍ବଭଳି ଶିଉଳିରେ ଖସିଯାଇଲା। ଆଉ ମୁଁ ତଳକୁ ବୁଡ଼ିଗଲି। ସେ ବି ମୋତେ ଖୁବ୍ ସହ୍ୟକଲେ। ତାଙ୍କ ବାପାମାଆ ବି ସେହି ଦୃଷ୍ଟିଭାଂଗରେ ଚାଲିଗଲେ ସଂସାରରୁ। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ମନେକଲି। ଲାଗିଲା- ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ। ହୁଏତ ତା'କପାଇଁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ଅନିମେଶ୍ୱ ଏପରି ଲୋକ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ଘରର ଚାକରାଣୀକୁ ମାଆ ଭଳି ମନେକରନ୍ତି। (କ୍ରମଶଃ)

ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ

ସମ୍ଭାବନା

ମିନାକ୍ଷା ଦ୍ୱିବେଦୀ

ସମ୍ଭାବନାର ଦେଉଳେ ଭାସି ଯେବେ କୁଳରେ ଲାଗିଲି, ଆଖିକାରେ ଦଖ ବାଲୁକାରେ ଧାରେ ଧାରେ ଧସି ହୋଇଗଲି, ଆଶାର ବିଶ୍ୱାସ, ସମ୍ଭାବନାର ନିଃଶ୍ୱାସ ଭିତରେ ଅହରହ ଜନ୍ମଭୂମି ନିଆଁ ଝୁଲିବିଏ ସତେ ମୁଁ, ଅସଜଡ଼ା ଅନ୍ଧାରକୁ ଚାହିଁ ଆ କରି ଘୁରି ବୁଲୁଛି, ଭୟ, ଚିନ୍ତା, ଦୃଶ୍ୟକୁ ଜୀବନରେ ସହି କରି ଆଗକୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି, ଶହେ ଆଠ ନଡ଼ିଆ, ପୂଜା, ଯପ, ଚପ ଆଉ ବୋଲି ମାକୁ ନାହାନ୍ତି, ପବନର ଅଶରୀର ପାଦଶବ୍ଦ ଶୁଭୁଚି ମୋ ଶିଳ୍ପ ଜୀବନର ଜଉପରେ, ଯେତେ ପ୍ରାତି, ଅଦୂରାଗ, କାମନା ଖୋଜୁଛନ୍ତି ନିର୍ବାଣ, ଦୁର୍ଦ୍ଦିନର ଦିନ ପଶି ଆସିଛି ଲୋଭଚାଣି ହୋଇ, ଅନିଷ୍ଠିତ ଭବିଷ୍ୟତ ନେଇ ଆଦିଗତ ମରୁଭୂମି ଅତିକ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ହବ, ଦୂରଭାଷ : ୭୯୭୮୦୮୨୮୩୪

ରତୁରାଜ ବସନ୍ତ

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ଆସେ ରତୁରାଜ ସକାଳକି ଆଟ ଚୈଦିଗେ ଚନ୍ଦ୍ରକ ପଡ଼େ ବସନ୍ତ ବର୍ଷନା କରିବାକୁ କବି ଭାବନା ରାଜ୍ୟକୁ ଗଡ଼େ। ଶାତ ଯାଏ ଛାଡ଼ି ଖରା ଆସେ ମାତି ଦିନ ବଢ଼ିବତି ଆସେ କୁସୁମିତ ହୋଇଯାଏ କଳସୁଳ ମହମହ ହୋଇ ବାସେ ଦକ୍ଷିଣ ବହଳ ମଳୟ ମରୁତ କଣିକଣି ଆସ ଝଡ଼େ। କୋଇଲି କଣ୍ଠର କୁହୁତା ନ ଶୁଭେ ବୃକ୍ଷରେ କଅଁଳ ପତ୍ର ଅବିର ହସକ ମୁଗୁଳି ମୁଗୁଳି
ସର୍ବତ୍ର -- ଅତ୍ର -- ଚତ୍ର ନବ ଉନ୍ମାଦନା ଖେଳିଯାଏ ଅଙ୍ଗେ ପ୍ରଣୟ ନଞ୍ଜର କଡ଼େ ମଧୁମାସ ହୋଇଉଠେ ମଧୁମୟ ଷଡ଼ରତ୍ନ ମଧ୍ୟେ ସାର କି ଉପମା ଦେଇ ବର୍ଷନା କରିବି କବି ବୁଦ୍ଧି ଅଟେ ଛାନ୍ଦ ପ୍ରକୃତି ସୁଖୀ ଅତି ଅନୁପମା କବିତାକୁ ପୁରା ତତେ।
ନିହଳ ପ୍ରସାଦ, ଗର୍ବିଆ ପାଗୋ ଡେକାନାଳ ଦୂରଭାଷ : ୯୯୩୮୭୫୫୫୮୩

ଝାଟିମାଟିର ସୁନ୍ଦର ଘରଟିଏ। ଘରକୁ ଲାଗି ଏକ ସୁନ୍ଦର ପୁଲର ବସିବା। ଆଉ ଚାରିପଟେ ଉଚ୍ଚା ହୋଇ ପାଚେନି, ଘର ଅଗଣାରେ ତୁଳସୀ ଚଉଁରା। ମା' ଘର ଅଗଣାକୁ ଲିପାପୋଛା କରି ଝୋଟି ଚିତା ଏମିତି ଆକିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଚିତା ସତେ ଯେମିତି ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି। ତା' ଉପରେ ମାଟି ଦାମପାନ ରଖି ସାରା ଘରଟାକୁ ଏମିତି ସଜାଇଛନ୍ତି ସତେ ଯେମିତି ଆକାଶର ତାରା ମଣ୍ଡଳ। ପୁଣି ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ମା' ହାତ ତିଆରି ମଣ୍ଡା, ଆରିଶା, ଚକ୍ୱଳି ପିଠା, ଖସା, ମୁଡ଼ି, ଚୁଡ଼ା ନଡ଼ିଆ, ଗୁଡ଼, ଚିନି, ଛେନା, କ୍ଷୀର ଓ ଘିଅରେ ନିର୍ମିତ ବିଭିନ୍ନ ମିଠାଇ, ଲଡୁ, ମାଳପୁଆ, ଗଜା, ଖଜା, କ୍ଷୀରି, ପୁର, କଦଳୀ, ସର ଓ ଲହୁଣୀ ଭୋଗ ହୋଇଛି। କାରଣ ଆଜି ହେଉଛି ଆଲୋକର ପର୍ବ ଦୀପାବଳି। ବାପା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସୁଖୁଲା ନଳିତା ଗଛର ପିମ୍ପେଇ ଖାଡ଼ି କାଟି ଆଣିଛନ୍ତି। ଏହି ଅମାବାସ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସମସ୍ତ ପରିବାର ଲୋକେ ମିଶି ପିମ୍ପେଇ ଜାଳି ପୂର୍ବପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ପିଣ୍ଡ ଦାନ କରିବେ।

କିଛି। ତାହା ସବୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ପରେ ଦୁଇଜଣ ସାଙ୍ଗ ଫେରି ଆସିଲେ ଚଗଲାଳ ଘରକୁ। ଏବେ ଚଗଲାର ବାପା, ମା', ସମସ୍ତ ପରିବାର; ଚଗଲା ଏବଂ ତା' ସାଙ୍ଗ ମିଳିମିଶି ମହମବତୀ ଦୀପା ଲଗାଇ ଘଣ୍ଟ ଘଣ୍ଟା ବଜାଇ ଦିଅଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବା ପରେ ଅଗଣାରେ ପିମ୍ପେଇ ଖାଡ଼ି ଜଳାଇ ବଡ଼ବଡୁଆଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ଶେଷରେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ବସି ଘରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭୋଜନ କରି ପରସ୍ପର

ମଧ୍ୟରେ ସ୍ନେହ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶଟିଏ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।
ସବୁ ସରିବା ପରେ ଚଗଲା ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ତା' ବାପାଙ୍କୁ, ଯାହା ଯାହା ଦେଖିକରି ଆସିଥିଲା ତା' ସାଙ୍ଗ ଘର, ସବୁ କ'ଣ କହିଲା। ଶୁଣି ସାରିବା ପରେ ଚଗଲାର ବାପା ଚଗଲାକୁ ଓ ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ବୁଝାଇଲେ। ଦେଖ ପିଲାମାନେ ଦୀପାବଳି ଉତ୍ସବ ହେଉଛି ଆଲୋକର ପର୍ବ। ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହି ପର୍ବରେ ମହମବତୀ ଆଉ ଦୀପା ଜଳାଇ

ଅନ୍ଧାର ଦୂର କରିଥାଉ। ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧି ପାଇଁ ଆମକୁ ଦୁନିଆକୁ ଆଣିଥିବା ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନରେ ସ୍ମରଣ କରିଥାଉ। ଏହା ବ୍ୟତିତ ଘରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଜିନିଷ ମା' ନିଜ ହାତରେ କରିଥିବା ପିଠା ପଣାରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଦ ଥାଏ ତାହା ବଜାରରୁ ଆସିଥିବା କୌଣସି ଜିନିଷରେ ନଥାଏ। ଆଉ ବାକି ରହିଲା ବାଣ। ବାଣ ପୁଡ଼ାଇବା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରୁ ଯେଉଁ ବିଷାକ୍ତ ଧୂଆଁ ନିର୍ଗତ ହୁଏ ତାହା ଆମ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଦୂଷିତ କରିଥାଏ। ସେହି ବାୟୁକୁ ଆମେ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ଆକାରରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଉ। ଯାହା ଆମ ଶ୍ୱାସ ନଳୀ ରହି ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ। ବେକେବେକେ ବାହୁଡ଼ ଆମ ହାତରେ ଲାଗିଯାଇ ହାତ ଜଳିଯାଏ ଖଣ୍ଡିଆ ଖାବଡ଼ା ହୁଏ। ଆଖିରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଆଖି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। ଆହୁରି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା ବିଭୂଳି ହେଉଛି ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସମ୍ପଦ, ତାକୁ କେବେ ନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ। ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ତାହା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ। ଆମେ ବିଭୂଳି ସଞ୍ଚୟ କରି ରଖିଲେ ଆମ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ। ତେଣୁ, ଆମେ ସବୁବେଳେ ଏପରି ଅନୁଚିତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା।
ଏଥର ଚଗଲା ଓ ତା' ସାଙ୍ଗ ଦୁହେଁ ବୁଝିପାରିଲେ। ନିଜେ ସଚେତନ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସମାଜରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ। ଆସନ୍ତାଥର ଦୀପାବଳିରେ ବାହୁଡ଼ ବାଣ ବ୍ୟବହାର ନକରି ଦୀପା ଆଉ ମହମବତୀରେ ଦୀପାବଳି ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ। ପରିବେଶ ସ୍ୱଚ୍ଛ ରଖିବା ସ୍ୱପ୍ନ ରହିବ।
କର୍ମା, ମଙ୍ଗଳପୁର, ଯାଜପୁର
ସମ୍ପର୍କ : ୯୫୪୦୩୦୮୦୯୫

କବିତାର କଥା

(ଭାଗ-୧୦୭)

ଉତ୍କଳ କୁମାର ରାଉତ

କହିବାରେ ସଂକୋଚ ନାହିଁ ଯେ ଆଜିକାଲି ଅଧିକାଂଶ କବିତାରେ କିଛି ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି, ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଅଭିପ୍ରାୟ କି ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ। କେବଳ ମୂଳ ମଣିଷଟିଏ ସଂକେତରେ କହିଲା ଭଳି ଯାହା କୁହାଯାଉଛି। ତେଣିକି ଯିଏ ଯାହା ବୁଝୁଛି ବୁଝୁ। ମୂଳର ଠାରୁ ଯଦି କିଏ ବୁଝି ନପାରିଲା ସେଇଟା ବୁଝିବା ଲୋକର ଦୋଷ, ମୂଳର ନୁହେଁ। କାରଣ ମୂଳର ଲଙ୍ଘିତକୁ ବୁଝିବାପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦକ୍ଷତା ହୁଏତ ତା'ର ନାହିଁ। ଏହିଭଳି କାଳକାଳିୟ ନ୍ୟାୟରେ ଆମର କେଉଁଜଣ ପଣ୍ଡିତ କବି (ଯେଉଁମାନେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଏମିତି ଉଭତ, ଉଭେକକ ତଥା ଚାନ୍ଦିଲ୍ୟକର ସଂକେତ, ଲଙ୍ଘିତ, ଚିତ୍ରକଳ ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଯେ ତାକୁ ଆମେ ତ ଆମେ ଆମ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରୁଷ ବି ହଜମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ!) ତାଙ୍କର କବିତାକୁ ବୁଝିବାପାଇଁ କୁଶଳୀ ପାଠକ (SKILLED READER just like Skilled Labourer, Skilled Worker) ଦରକାର ବୋଲି

ସାଂକେତିକତାର ଗଣ୍ଠରେ ଭୂବି ନୟାଉ ଭାବର ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ

ସେମାନେ ହାତବାତେଇ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି। ତେଣୁ ଦୋଷ ଡାକ୍ତର କି ତାଙ୍କ କବିତାର ନୁହେଁ। ଦୋଷ ଆମର, ଯେହେତୁ ଦକ୍ଷତାର ଅଭାବ। ସେଇମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋ ଭଳି କମନ୍ ମେନ୍‌ଙ୍କ କବିତାର ଛାତ୍ରୀ ତିପୁଡ଼ି ହୋଇ ବାହାରି ଆସେ
କବିତା ଲେଖିବ ଏମିତି ତାକୁ କେହି ବୁଝି ପାରିବେନି ଯେମିତି ତୋ' କବିତା ଯଦି ସବୁ ବୁଝିନେବେ ବଡ଼ କବି ହେବୁ କେମିତି?
ମୂଳ ମଣିଷଟିଏ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ତା'ର ଭାବ ଓ ଭାଷାକୁ ଆମେ ଅବିକଳ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି କି ନା ତାର ଗ୍ୟାରେଟ୍ଟି କିଏ ଦବ? ମୂଳ ସେସବୁର ସଞ୍ଚୟକରଣ, ଟୀକା ଟୀକା ଦେଇପାରିବ କି? ନା; କାରଣ ସିଏ ମୂଳ ଏବଂ ତାର ସମସ୍ତ ପରିପ୍ରକାଶର ସମ୍ପର୍କ ହିଁ କେବଳ ତାର ସାଂକେତିକତା।
ଅନେକ ସ୍ତରରେ ଆଦୌ ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଇ କେବଳ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଓ ବାହାଦୁରୀ ଦେଖାଇବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଦିଆଯାଉଥିବା ଏହି ସାଂକେତିକତା ଏବର ଅନେକ କବିତାକୁ କେବଳ ମୂଳ/ପଞ୍ଚୁ ସଜେଇ ଦେଇନାହିଁ, ଅନେକାଂଶରେ କାବ୍ୟାମୋଦାର ପାଠକମାନଙ୍କୁ ତା'ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଉଛି। ଏହା ଲାଳିତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହିବାର ଦକ୍ଷତା ଥିବା ଅନେକ କବିତାକୁ ମୂଳ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛି। ନିଜର ବାହାଦୁରୀ/

ବାହାଘୋଟପାଇଁ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରବାହିତ କରିବା ତରିନୀର ନାଦମୁହଁରେ ତୁଣ୍ଡି ବାଣି ତାକୁ ଠାରରେ କହିବାପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଳି ତୁମକୁ କିଏ ଦେଲା? ସ୍ୱଷ୍ଟ କଥାକହିପାରୁଥିବା କବିତାକୁ ସଂକେତରେ ତା'ର କଥା କହିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟକରିବା ଏକ ଦୋଷାବହ ଧୂଷତା ନୁହେଁ କି? କବିତା କ'ଣ ଅଛି? କବିତା କ'ଣ ବ୍ୟୁତ?? କବିତା କ'ଣ ମୂଳ??
ଏକଥା ଶୁଣି ଆଜିର ଅନେକ କବିକଣ୍ଠ ହୁଏତ ନାକ ଟେକିଥା, ମୋତେ ଆତ ନୟନରେ ଚାହିଁବେ। ସେମାନଙ୍କ ମତରେ କବିତାର ଗୋଟିଏ ସଂକେତ କ'ଣ, ଦୃଷ୍ଟି କ'ଣ? ମୋର କହିବାର କଥା ହେଲା, କବିତା ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ କି ସନ୍ଦେଶ ନେଇ କବିତା ଲେଖିବାକୁ ବସେ ନାହିଁ। ସେମିତିଭାବେ କବିତା ଲେଖାହୋଇପାରେନାହିଁ। ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିମୟ କବିତା ପ୍ରସ୍ତର ଆଗୋଚରରେ ସ୍ୱୟଂ ଏହାକୁ ସନ୍ଦେଶମଣ୍ଡିତ କରିଦେଇଥାଏ। ଏହାହିଁ କବିତାର କବିତା।
କବିତା ଯେ ଆମ୍ଭ ଆବିଷ୍କାର କାହାଣୀ, ଏଥିରେ ଦ୍ୱିମତ ହେବାର ନାହିଁ। ସୁନ୍ଦର ଧରି କବି ନିଜକୁ ଖୋଜି ଚାଲିଛି। ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଶା ବା ଆବେଶକ ପରିପ୍ରକାଶର ମୁଖପତ୍ର ହିଁ କବିତା (ସର୍ବନା)। ଏହି ସାରସ୍ୱତ ତୃଷ୍ଣା ଓ ସ୍ୱଳ୍ପନସ୍ୱପ୍ନ ବିନା ଜୀବନ ଅଧୁରା। ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ କବିକୁ ସ୍ୱତଃ ଯେଉଁ ବାଧା/ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ତାହା ମୂଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର।
ଗୋଟିଏ ହେଲା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ସାମୁହିକ ବା ଜାଗତିକ। ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚିନ୍ତା ଅହଂପୁରତ/ଅହଂପୁରକ। ସେଥିରେ ଚଳାମତି ବସିଥାଏ ଅହଂପୁର ଲହରୀ, ପୂର୍ବୋକ୍ତ ମମତା ତଥାକଥିତ ମୁଣ୍ଡିଆଳ ଅବା ଏକ ସୁବିଧାବାଦୀ ଗୈରିତିଆ। ହେଲେ ସାମୁହିକ ଚେତନାଟି ଅହଂଶୂନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆଧାରିତ ଚେତନା ବା ସର୍ବଜନହିତାୟ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ। ଅହଂମୁକ୍ତ ହେଲେ ହିଁ ଜଣେ ଏହି ନିର୍ଲିପ୍ତ ଚେତନାର ଆକାଶରେ

ବିଚରଣ କରିପାରିବ।
ଆଜିର କବି ଆଗରେ ଦୁଇଟି ଆହ୍ୱାନ - ଗୋଟିଏ ପଟେ ଉପଭୋକ୍ତାବାଦୀୟ ଜଗତିକରଣର ଉକ୍ତ ଅର୍ଥମ ନିଶା, ତ ଆପରପଟେ ମାଟି ମାଆ ମମତାର ଅନୁଭୂତି ତାଙ୍କଜଳ ଜମି ଜଙ୍ଗଲର ଆହ୍ୱାନ....ଭୋକ ଭୟ ଭୁଷ୍ଟାଗରର କରାଳ ଦୃଶ୍ୟ। କବି ସ୍ଥିର କରୁ, ସିଏ ତଥାକଥିତ ଜଗତୀକରଣର ନିଶାରେ ମସଗୁଲ ହୋଇ ମୂଳମଣିଷ ଭଳି ଅବୁଝା ଓ ଉଭକ୍ତ ସଂକେତର ଠାଣିରେ କବିତାକୁ ବୁଝିବିଏ କବି ବଡ଼ କବିର ବାହାବା ନବ ନା ମାଟିର ଛାଡ଼ିଛୁଆଁ ତାଙ୍କରେ ଅହଂପୁର ଖୋଳପାରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଏକ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଭୂମିଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବ?
କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ଭୂମି ବିନା ଭୂମୀର କଳ୍ପନା ସମ୍ଭବ କି? ମାଟିକୁ ଛାଡ଼ି ଜାଗତିକ କି ମହାଜାଗତିକ କଳ୍ପନାର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖାଯାଇପାରେ କି? ଏହା ପୂଲ ନଥାଇ ବାପା, ଶରୀର ନଥାଇ ଆମ୍ଭ ଥିବାଭଳି କଥା ନୁହେଁ କି?
ପରିତାପର ବିଷୟ ଅନେକ ଆତସବାଜିୟ କବିତାରେ ମାଟିର ମହକ ନାହିଁ। ସେଥିରେ ଥୋପାଯାଉଥିବା ସଂକେତ, ଚିତ୍ରକଳ ଓ ବିନ୍ୟାଦି ସହ ଆମର କିଛି ଦେଖିନେଶ ନାହିଁ। କବି ନିଜେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ଅଜବ ଦର୍ପଣ ନସାକି, ସମାଜର ଦର୍ପଣ ହେଲେ ଭୂମି, ଭୂମୀ ସହ କବି ନିଜେହିଁ ନିଜକୁ ଅବିକଳ ଦେଖିପାରିବ। ହେଲେ ଏଥିପାଇଁ କବିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱ ଖୋଳପାରୁ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱନାଗରିକର ମେଦିନୀପୁଷ୍ଟି ଆହରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେତେବେଳେ ତା'ର ପ୍ରତିଟି ସର୍ବନା ସୁବୋଧ ଓ ସୁଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିବ। କାରଣ ଅହଂ ଓ ପଣ୍ଡିତପଣୀର ପଶାପାଲିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଓ ଆମପ୍ରଦର୍ଶନର ଭେଳିକିରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତବାରୁ, ଅସାଧାରଣ ଅଜସ୍ର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ସାଂକେତିକତା ଭିତରେ କବିତାର ସ୍ୱରମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଓ ଭାବ ହଳି ନୟାଇ, ତାହା ସୁବୋଧ ଜଙ୍ଗରେ ସଥିକ୍ତ ଭାବଜନ୍ମ କରିବାକୁ ବୁଝା ହେବ। (କ୍ରମଶଃ)
କଥା ସୁଅକୁ : ୯୫୩୭୨୭୭୧୨୫

